

Trugblik op weer een jaer

Weer 'n jaer verbij. Wà gaot de tijd toch vlug. Zô is 't zeumer en is t'r spraake van 'n hettegollef en vôô' je gevoel komp 'r gêên end aan die zwêêterige periode. Last van mugge of meezike hebbe we zôôdoende temet nie gehad. Dà wier veroorzaakt deur datte me bekant gêên noemeswaerdige regenboië gehad hebbe waerdeur de aaichies van de insecte verdrôôgde. Dà 's 'n voordêel voor as ie overgevoelig ben voor muggebete. Mijn vaste vekantiemaot motte ze aaltijd hebbe. Abnermaol en aailijk ving ik 't ok wel-is een mietjie zielig zôôazze ze Maertes te pakke konne hebbe gehad. Nie nermaol hoeke rôôje plekke die veraal op z'n deur 't zonnechie prachtig bruin gekleurde body krijgt.

Vreemd, mijn motte ze nie hebbe bepaold, trewaail we toch in dezellefde kaomer van onze nachrust perbere te geniete. Geregeld hoor ik hum in z'n slaep krachtaareme gebruike en om hum heenslaon om de steekvliege te verjaoge. 't Aaregste is nog dat ie, as tie gestoke is, gelijk aan die plekke waer die geraokt is gao legge klaauwe. Omdat die steke zô blijve jukke gaot ie mor deur mè krabbe, tò bloeijes toe. Je wil nie wete hoe z'n beddelaokes d'r nae zô 'n rustelôôze nacht uitzien. Gelukkig hebbe de kaomermaaisies d'r aalle begrip voor en met 'n lach schudde ze 't bed weer mè schôôn gewasse laokes en slôôpe op. Je kan 't glôôve of nie, mor êêlijk waer 't beur somwaaile wel drie keer in de week. We zijn in die tijd netuulijk aallang is bij d'n appetheek (Farmaciao) langs gewist voor 'n smeerseltjie. 't Is best moeielijk om í je beste buitelans uit te legge om waffer boodschop je bij d'n appetheker komt. As de man of vrouw nie gaauw genogt begrijpt waer 't om gaot, dan trek 'k Maertes shirtie op z'n rug omhôôg en dan is 't doijjelijk genogt. Piecke, pieke, hij/zij bedoel netuulijk pikke of prikke en dan is 't zô klaor as 'n klontjie. D'r kom een tubesie of potjie mè zaalef tevoorschijn en mêêstal zit daer nog wel 'n gebruiksaanwijzing in ons moerstaol bij. Hè hè, we zijn d'r uit

en vol goeje moed gaon we de vollegende daege, of beterder gezeed nachte tegemoet. Waer dan over 't aalgemêên weer over geklaogd kan worre zijn nie de muskieteanvalle, mor de stanklucht van 't smeerseltjie. Zô vaalt 'r aallicht wat te moppere.

Wà wel jammer is? Dà 's dà Maerte en ik d'r hôôgst werschijnlijk zô goed as zeker nooit meer saompies lekker tusseuit zalle kanne gaon. 't Zijn nie aallêên de jaere die gaon telle, neeje joh, was dat mor waer. 't Is ons baaiders aflatende gezondhaaid die ons parte speult. Je wil nie wete met hoeveul aanderande pille en poejerties we op de bêên gehouwe worre. 'k Zal ie de naome van onze kwaole en de medicaosie die me daervoor of tege motte slikke bespaore, mor 'k kà je verzekere dà dat nie gering is. Gekstekende weg zeeje me vroeger wel-is: "Laeter dan gao me meschie wel met De Zonnebloem..." Wie weet is 't nou al zô veer gekomme.

Huib Kraaijeveld